

İŞ YAŞAMINDA SOSYAL KOLAYLAŞTIRMA KAVRAMI VE SANAL KAYTARMA İLE İLİŞKİSİ: ARAŞTIRMA GÖREVLİLERİ ÜZERİNDE BİR ARAŞTIRMA

Sevinç KÖSE

Celal Bayar Üniversitesi İ.İ.B.F. İşletme Bölümü
Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalı
Profesör Doktor
sevinc.kose@bayar.edu.tr

Lale ORAL

Celal Bayar Üniversitesi İ.İ.B.F. İşletme Bölümü
Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalı
Araştırma Görevlisi
lale.oral@bayar.edu.tr

Hilmiye TÜRESİN

Celal Bayar Üniversitesi İ.İ.B.F. İşletme Bölümü
Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalı
Araştırma Görevlisi
hilmiye.turesin@bayar.edu.tr

Özet

Bireyin herhangi bir edimi gerçekleştirme sırasında etrafta başkalarının bulunması dolayısıyla yaşadığı uyarım sonucu, performansında gözlemlenen yükselme, literatürde sosyal kolaylaştırma olarak adlandırılmaktadır. Sosyal kolaylaştırma kuramına göre, sık tekrarlanan ve iyi bilinen işler sözkonusu olduğunda, diğerlerinin varlığı, kişilerin işini daha hızlı ve iyi yapmasına katkı sağlamaktadır.

İnternetin yaygın kullanımı ile birlikte 2000'li yıllardan itibaren üzerinde durulmaya başlanan bir kavram olan sanal kaytarmacılık ise, bir çalışanın, iş saatleri içerisinde, çalıştığı kurumun internet bağlantısını kişisel amaçlarına yönelik olarak kullanması olarak tanımlanmaktadır.

Araştırmanın amacı, akademisyenlik mesleğinde, çalışma ortamında etrafta başkalarının bulunmasının bireysel performans üzerindeki sosyal kolaylaştırma

etkisini tespit etmek; son yıllarda üzerinde sıkça durulan sanal kaytarma olgusunu önleme üzerinde belirgin bir etkisi olup olmadığını anlamaya çalışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal kolaylaştırma, sanal kaytarmacılık.

Alan Tanımı: İşletme (Örgütsel Davranış)

SOCIAL FACILITATION CONCEPT IN BUSINESS LIFE AND IT'S RELATIONSHIP WITH CYBERLOAFING: A RESEARCH ON RESEARCH ASSISTANTS

Abstract

The motivation and positive effect of others being around, while an individual performing an act is called social facilitation. According to the social facilitation theory, during performing well known and frequently repeated jobs, the presence of others help individuals perform faster and better.

Since the 2000s, with the widespread use of the Internet, researchers emphasize on the concept of cyberloafing which is defined as the personal use of email and the Internet while at work.

The aim of this study is to determine the social facilitation effect of the presence of others in the work environment and to determine if it has a significant effect on avoiding cyberloafing at academicians.

Key Words: Social facilitation, cyberloafing.

Jel Code: D23

1. GİRİŞ

İnternet kullanımının yaygınlaşması, hiç şüphesiz, örgütlere sayısız avantajlar sunmuş olmakla birlikte, son yıllarda çözüm aranan en önemli sorunlardan birinin de kaynağı olmuştur: Sanal kaytarmacılık (Özkalp ve diğerleri, 2011: 466). Önceleri, çalışanların bilgisayarlarına işle ilişkisi olmayan sitelere girmelerini engelleyici filtreler koymak çözüm gibi görünmüşse de, günümüzde cep telefonlarına kadar sıçrayan internet kullanımı ile birlikte bu yöntem de büyük oranda etkisiz hale gelmiş gözükmektedir. Yöneticinin sürekli nezaretinin de mümkün olmadığı durumlarda kullanılacak yöntemler neler olabilir? Şayet, aynı ortamda çalışan bireylerin, farkında olmadan birbirleri üzerinde bir çeşit denetim uygulamaları ve karşı tarafta motivasyonel etki yaratmaları mümkün ise, bu durum iş yerinde internet yoluyla verimsiz harcanan zamanı önlemede kullanılabilir.

1.1. Sosyal Kolaylaştırma Kavramı

Sosyal kolaylaştırma kavramının kökeni, Triplett'in 1898 yılında yaptığı ve sosyal psikoloji tarihinin ilk deneyi olarak kabul edilen bir çalışmaya dayanmaktadır (Allport, 1954'den aktaran Stroebe, 2012: 54). Başlangıçta araştırmacı, bisiklet yarışçılarının performanslarını gözlemlemiş; yarışçıların zamana karşı yarıştıkları ve tek başlarına performans gösterdikleri durumlarda, birbirleri ile yarıştıkları zamanki performanslarının altında skorlar kaydettiklerini fark etmiştir. Yani bisikletçilerin, başka bir yarışçının varlığı söz konusu olduğunda daha yüksek hızlara çıkabildiklerini gözlemlemiştir. 2000'den fazla bisikletçiden elde edilen gözlem sonuçlarını test etmek ve başkalarının varlığının bireyin performansı üzerinde gerçekten de olumlu bir etkisinin olup olmadığını anlayabilmek için bir başka deney gerçekleştirmiş; buradan da önceki gözlemlerini doğrulayan sonuçlar elde etmiştir. 9-13 yaş aralığında 40 çocukla gerçekleştirilen deneyde, çocuklardan bir olta makarasını mümkün olan en hızlı şekilde çevirmeleri istenmiştir. Deneklerin hem tek başlarına hem de başka çocuklarla yarışırkenki skorları kaydedilmiş ve sonuçta, aynı işi yapan başka bir çocuğun varlığı durumunda daha yüksek performans sergiledikleri tespit edilmiştir (Triplett, 1898).

Triplett'in, başkalarıyla birlikte hareket etmenin performansa etkileri üzerine yaptığı bu çalışma, bilim adamlarının ilgisini çekmiş, bu tarihten sonra konu hakkında hem insanlar hem de hayvanlar üzerinde çok sayıda deneysel araştırma gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmaların bazıları, bir işin yapılışı sırasında pasif durumda izleyicilerin varlığının, bazıları ise kişi ile aynı işi yapan başkalarının varlığının etkilerini anlamaya çalışmak üzerinedir. Buradan, sosyal kolaylaştırma alanında yapılan çalışmaların iki deneysel paradigma altında sınıflandırılabilceği söylenilebilir: 1) İzleyici etkisi 2) Birlikte hareket etme etkisi (Zajonc, 1965: 269). İster sadece izleyici olarak ortamda bulunsunlar, isterse aynı işi yapıyor olsunlar, başkalarının varlığının sosyal kolaylaştırma etkisini doğrular yönde çalışmalar mevcuttur. Öte taraftan, bazı durumlarda, başkalarının varlığının sosyal kolaylaştırmanın tam tersi bir etkiye neden olduğu; edimin sayısında veya kalitesinde azalmaya yol açtığı da gözlemlenmiştir. Edimin toplumsal ketlenmesi adı verilen bu olgu, başkalarının varlığına karşı gösterilen olumsuz bir tepki olarak düşünülebilir (Taylor ve diğerleri, 2007: 303-304).

Zajonc (1965), başka insanların varlığının, edimi hangi durumlarda olumsuz hangi durumlarda ise olumlu yönde etkilediğini açıklamak üzere, itki kuramı adı verilen bir kuram geliştirmiştir (Hogg ve Vaughan, 2007: 307). Yazara göre, bir edimi

gerçekleştirmek durumunda olan birey için, etrafta başka birilerinin varlığı uyarıcı görevi görmektedir. Bu uyarım, bireyin sözkonusu edimdeki başat tepkisi her ne ise onun ortaya çıkışını tetikleyecek bir itici güç olmaktadır. Eğer birey için sık gösterilen, başat tepki iyi bilinen ve üstesinden kolaylıkla gelinebilen bir davranış ise, başkalarının varlığının yarattığı itici güç ile birlikte sosyal kolaylaştırma etkisi gözlemlenebilecektir. Ters durumda ise birey hatalı davranışlar gösterecek ve başkalarının varlığı ediminin başarısına ket vuracaktır (Zajonc, 1965: 273-274). Öte taraftan Allport'un (1920) çalışmalarından yola çıkarak yazar, bireylerin sık tekrarlanan ve iyi öğrenilmiş faaliyetleri sergilerken başkalarının varlığının yarattığı kolaylaştırma etkisini hissettikleri halde, problem çözme gibi zihin kullanımını daha fazla gerektiren faaliyetlerde yalnızken daha başarılı olduklarını ifade etmektedir (Zajonc, 1965: 272).

Akademisyenlik, çoğu zaman yüksek düzeyde konsantrasyonu gerekli kılan görevler içeren bir meslektir. Bilimsel yayınlar yapmak bir akademisyenin - konunun kapsamına göre- günlerce veya aylarca araştırma yapmasını, daha önce benzer konularda yapılmış çalışmalarını derlemesini, kendi topladığı verileri analiz ederek yorumlamasını ve bunlara benzer bir takım incelikli çalışmalar yapmasını gerektirmektedir. Yoğun zihinsel çaba gerektiren bu gibi süreçlerin kişide belirli bir mahremiyet ve yalnızlık ihtiyacının yanı sıra sessiz bir çalışma ortamına gereksinim yaratacağını tahmin etmek zor olmayacaktır. Dolayısıyla, böyle çalışmalar için tercih edilecek ideal ortamın, kişinin başkasına bağlı olmadan özgürce hareket edebileceği, yalnızca kendine ait bir oda olacağı düşünülebilir. Öte taraftan, her meslekte olduğu gibi, kişinin artık yapa yapa alışkanlık kazandığı, görece daha kolay ve adeta refleksif hale gelmiş rutin birtakım görevlerin varlığı da bilinmektedir. Bu gibi işlerin yapılması sırasında bireyin yalnızlığa ihtiyacı diğerlerindeki kadar fazla olmayabilecektir. Hatta aynı odadaki bir çalışma arkadaşının varlığı, belki de sosyal kolaylaştırma etkisi yaratarak işlerini daha hızlı ve etkili yapmasını sağlayarak performansına olumlu katkı sağlayacaktır.

1.2. Sanal Kaytarma Kavramı

Sanal kaytarma (cyberloafing), bir çalışanın, iş saatleri içerisinde, çalıştığı kurumun internet bağlantısını kişisel amaçlarına yönelik olarak kullanması olarak tanımlanmaktadır (Lim,2002; 675). Diğer bir ifadeyle, kişinin bağlı bulunduğu kurumun internet erişiminden faydalanarak, çalışma saatleri içerisinde işiyle ilgili olmayan internet sitelerine girmesi veya kişisel amaçlarla elektronik posta alış

verişi yapması gibi faaliyetler sanal kaytarma kapsamında değerlendirilmektedir (Lim, 2002; 677).

Sanal kaytarmacılık, bazı yazarlar tarafından kişinin verimli zamanını boşa geçirdiği ve böylelikle örgüte zarar verdiği gerekçesiyle sapkın örgütsel davranışlar kategorisinde değerlendirilmekle birlikte; bazıları ise bireye yaratıcılık, esneklik ve öğrenme ortamı sağladığı için tamamen zararlı kabul edilemeyeceği görüşünü öne sürmektedir (Blanchard ve Henle, 2008: 1069). Anandarajan (2004), çalışanlarda gözlemlenebilecek sanal kaytarma davranışlarını; 1)Yıkıcı sanal kaytarma (İnternet üzerinden kumar oynama veya yetişkin sitelerinde sörf yapma vb.) 2)Dinlendirici sanal kaytarma (Alış veriş yapma veya amaçsızca sörf yapma vb.) 3)Öğretici sanal kaytarma (Profesyonel grupları ziyaret etmek veya örgütle ilgili haberlere bakmak vb.) olmak üzere üçlü bir gruplamaya tabi tutmuştur (Anandarajan, 2004'den aktaran Blanchard ve Henle, 2008: 1069).

1.3. Sosyal Kolaylaştırma-Sanal Kaytarma İlişkisi

Bütün sanal kaytarma faaliyetlerinin aynı derecede zararlı olmadığını kabul etsek bile, bireyin çalışmakla geçirebileceği vaktini çalarak, performansını düşürebilme ihtimaline karşılık, üzerinde hassasiyet gösterilmesi gerektiğini söylemek yanlış olmayacaktır.

Bize göre, başka biriyle aynı ortamda çalışıyor olmak (aynı odayı paylaşmak) sanal kaytarma düzeyini düşürücü bir etki yapabilecektir. Böylelikle birey, vaktinin daha büyük bir kısmını direkt işine yönelik faaliyetlere ayırabileceği için performansı artacaktır. Aynı ortamda, kişiyle benzer çalışma faaliyetlerini yürüten bir başkasının, kişinin performansı üzerindeki olumlu etkisini sosyal kolaylaştırma ekseninde düşünmek mümkündür. Böylece, sosyal kolaylaştırmanın, sanal kaytarmacılığı önleme yoluyla performansı hızlandırıcı bir boyutunun da var olduğu düşünülebilir.

2. ARAŞTIRMA

2.1. Amaç

Araştırmamızın amacı, akademisyenlik mesleğinde, çalışma ortamında etrafta başkalarının bulunmasının bireysel performans üzerindeki sosyal kolaylaştırma etkisini tespit etmek; son yıllarda üzerinde sıkça durulan sanal kaytarma olgusu üzerinde belirgin bir etkisi olup olmadığını anlamaya çalışmaktır. Literatürde, sanal kaytarmacılığın sosyal kolaylaştırma kuramı ekseninde incelendiği benzer

bir çalışma olmaması dolayısıyla, çalışmanın araştırmacılara farklı bir bakış açısı sunarak fayda sağlayabileceği düşünülmektedir.

2.2. Yöntem

Araştırmanın anakütlesini, Celal Bayar Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde görev yapan 24 araştırma görevlisi oluşturmaktadır. Bu ana kütlede 1 kişi mesleğe yeni başladığı için araştırmacılar tarafından kapsam dışı tutulmuş; 6 kişiye ise hastalık, doğum, vb. nedenlerle izinli oldukları için ulaşılamamıştır. Geriye kalan 17 araştırma görevlisi ise araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Araştırma için araştırma görevlilerinin seçilme nedeni, akademik personel içerisinde yalnızca araştırma görevlilerinin tekli, ikişerli veya üçerli odalarda çalışmalarıdır. Araştırmada yapılandırılmış görüşme yöntemiyle veri toplanmıştır. Görüşmelerde, 8 ana sorunun yanı sıra sondaj amaçlı sorulardan oluşan bir görüşme formu kullanılmıştır.

2.3. Bulgular

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular şöyledir:

1. Yapılan işin kategorizasyonu: 17 katılımcının 2'si işlerinin %50'sinin yaratıcılık ve konsantrasyon gerektiren görevlerden; %50'sinin ise rutin ve basit görevlerden oluştuğunu belirtmiştir. Geriye kalan katılımcıların 8'i işlerinin yarıdan fazlasının basit ve rutin görevlerden oluştuğunu; 7'si ise daha çok yaratıcılık ve konsantrasyon gerektiren görevler yaptıklarını ifade etmişlerdir.
2. Yaratıcılık ve konsantrasyon gerektiren görevleri yerine getirirken yalnızlık ihtiyacı: Katılımcıların 12'si yaratıcılık ve konsantrasyon gerektiren görevlerini yerine getirirken yalnız kalmanın kendileri için "çok önemli"; 4'ü "önemli"; 1'i ise "önemsiz" olduğunu ifade etmiştir. 14 katılımcı, bu tip görevleri yerine getirirken etrafta başkalarının varlığının kendilerini rahatsız edip, çalışmalarını zorlaştırdığını ifade etmişlerdir. 3 katılımcının, başkalarının varlığından her zaman rahatsız olmayacaklarını ifade etmesine rağmen, bunlar da dahil katılımcıların tamamı bu tip işleri yaparken yalnızlığı tercih ettiklerini ifade etmişlerdir.
3. Basit ve rutin görevleri yerine getirirken yalnızlık ihtiyacı: Katılımcıların tümü, bu tip görevlerini yerine getirirken yalnızlığa ihtiyaç duymadıklarını; başkalarının varlığının kendilerini rahatsız edip çalışmalarını zorlaştırmadığını belirtmişlerdir. Bununla birlikte 10

- katılımcı, bir çalışma arkadaşının varlığının bu tip işleri daha hızlı yapmasını bile sağladığını ifade etmiştir.
4. İş yerinde sosyalleşme yöntemi: 17 katılımcının tamamı, işyerinde sosyalleşmek için arkadaş ziyaretleri, çay molaları ve öğlen yemeklerini tercih ettiklerini ifade etmiştir. 7 katılımcı ise bununla birlikte, internet ve sosyal paylaşım sitelerinden de faydalandıklarını belirtmişlerdir.
 5. İşle direkt ilgili olmayan faaliyetlere zaman ayırma: Tüm katılımcılar, iş yerinde işleriyle direkt olarak ilgili olmayan faaliyetlere zaman ayırdıklarını ifade etmişlerdir. En çok zaman ayrılan iş dışı faaliyetler ise sırasıyla şunlardır: E-posta okumak/göndermek, internette dolaşmak, gazete okumak, arkadaş sohbetleri, telefon görüşmeleri ve kitap okumak.
 6. Yalnız çalışmanın yavaşlatıcı etkisi: 17 katılımcının tamamı, yalnız başlarına çalışırken zaman zaman rehavete kapıldıklarını, dikkatlerinin dağıldığını ya da yavaşladıklarını hissettiklerini ifade etmişlerdir.
 7. Başkalarının varlığının hızlandırıcı etkisi: 17 katılımcıdan 11'i etrafta bir başka çalışma arkadaşının var olduğunu bilmenin, işlerini yaparken kendilerini hızlandırdığını belirtmişlerdir. Katılımcılar, yakınlarında çalışan bir başka insanı görmelerinin kendilerini motive etmesi, başkası tarafından izleniyor olma dürtüsüyle çalışmak zorunda hissetmek, sözkonusu çalışma arkadaşının bilgi ve tecrübelerinden yararlanmanın faydasını görmek gibi nedenlerle zamanlarını daha verimli kullanıp daha hızlı çalışabildiklerini ifade etmişlerdir.
 8. Başkalarının varlığı ve internette boşa zaman harcama ilişkisi: Katılımcıların 10'u bir çalışma arkadaşının varlığının kendilerini iş yerinde internette boşa zaman harcamaktan alıkoyduğunu belirtmişlerdir.

3. SONUÇ

Araştırma bulgularına göre, araştırma görevlilerinin tamamına yakını (%94'ü) için yaratıcılık ve konsantrasyon gerektiren görevler sözkonusu olduğunda yalnız kalmak önemlidir ve katılımcıların tamamının bu görevleri yerine getirirken tercih ettikleri durum yalnızlıktır. Öte taraftan, basit ve rutin görevler sözkonusu olduğunda yalnız kalmaya ihtiyaç duyduğunu belirten kimse olmadığı gibi, katılımcıların % 59'u (10 katılımcı) böyle görevleri yerine getirirken bir çalışma arkadaşının varlığının kendilerini daha da hızlandırdığını ifade etmişlerdir. Bu durum literatür kısmında belirtilen sosyal kolaylaştırma olgusuyla örtüşmektedir. Sık tekrarlanan ve iyi bilinen konular sözkonusu iken başkalarının varlığı

performansı geliştirmekte, yoğun zihinsel çaba gerektiren faaliyetlerde ise durum bunun tersi olmaktadır.

Görüşme sonuçlarına bakıldığında, katılımcıların %41'inin (7 katılımcı) interneti iş yerinde sosyalleşme ihtiyacının bir parçası olarak kullandığı; sosyalleşme amaçlı olmasa bile katılımcıların tamamının iş yerinde internete bağlı (gazete okumak, e-posta alışverişi yapmak, internette sörf yapmak gibi) işle ilgili olmayan faaliyetlere zaman ayırdığı görülmektedir. Hatta, işle ilgili olmayan faaliyetlerin gerçekleştirilme sıralamasında, internete bağlı olanlar en başta gelenler olmaktadır. Bu durum katılımcılar arasında sanal kaytarma davranışlarının yoğunluğunu veya bu davranışlara olan genel eğilimi gözler önüne sermektedir. Ancak, yine katılımcıların % 59'u (10 katılımcı) bir çalışma arkadaşının varlığının kendilerini işle ilgili olmayan internet mesaisinden alıkoyduğunu; internette boşa zaman harcamalarının önüne geçerek zamanlarını daha verimli kullanmalarına yardımcı olduğunu ifade etmişlerdir. Bu durum sosyal kolaylaştırma etkisinin sanal kaytarmayı engelleyici yönüne işaret etmektedir. Başka bir ifadeyle, etrafta başka bir çalışma arkadaşının bulunması, kişilerin iş yerindeki sanal kaytarma faaliyetlerini azaltıcı bir etki yaparak onlara zaman kazandırma ve böylece çalışma ile geçmesi beklenen sürenin daha büyük bir kısmının verimli kullanılmasını sağlama yönünde etki etmektedir. Bu da performanslarını artırmaktadır ki başkalarının varlığının kişi üzerindeki bu etkisi sosyal kolaylaştırma ile açıklanabilir. Öte taraftan, katılımcıların %65'lik kısmı (11 katılımcı) yakınlarında çalışan bir başka insanı görmelerinin kendilerini motive etmesi, başkası tarafından izleniyor olma dürtüsüyle çalışmak zorunda hissetmek, sözkonusu çalışma arkadaşının bilgi ve tecrübelerinden yararlanmanın faydasını görmek gibi gerekçelerle, bir çalışma arkadaşının nezaretinde bulduklarında daha hızlı çalıştıklarını belirtmişlerdir ki bu da yukarıdaki sonucu teyit eder yönde diğer bir bulgudur.

Katılımcıların % 59'u (10 katılımcı), işinin yarısının ya da yarısından fazlasının iyi öğrenilmiş ve sık tekrarlanan rutin görevlerden oluştuğunu ifade etmiştir. Bu şekilde, rutin görevlerin çoğunlukta olduğu meslek gruplarında başkalarıyla bir arada çalışmak, sosyal kolaylaştırma etkisinden faydalanmak ve sanal kaytarmasının olumsuz etkilerini azaltmak açısından önerilebilir. Bu durumda, yoğun zihinsel çaba ve konsantrasyon gerektiren görevler için ise mümkün olduğunca evden çalışma (home-office) yoluna gidilebilir. Böyle bir çalışma dengesi kurmak, çalışan performansını her iki görev kategorisinde de artırıcı etki gösterebilecektir.

Bu araştırma, konuyla ilgili genel bir perspektif yaratmak ve çerçeve çizmek adına yapılmış öncü (pilot) bir araştırma olarak düşünülebilir. Bir meslek grubunda ve sınırlı sayıda katılımcıyla gerçekleştirilmiştir. Sanal kaytarmacılığı azaltmada sosyal kolaylaştırmanın etkisini anlamak ve sanal kaytarma ile mücadelede pratikte kullanılabilecek çözüm önerileri geliştirebilmek adına çalışmanın farklı meslek gruplarında ve daha büyük örneklemeler üzerinde yapılması faydalı gözükmektedir.

KAYNAKLAR

Blanchart, Anita L. & Christine A. Henle, “Correlates of Different Forms of Cyberloafing: The Role of Norms and External Locus of Control”, *Computers in Human Behavior*. 24, 2008, 1067–1084

Hogg, Michael A. & Graham M. Vaughan, *Sosyal Psikoloji*. Ankara: Ütopya Yayınevi, 2007.

Lim, Vivien K. G., “The IT Way of Loafing on the Job: Cyberloafing, Neutralizing and Organizational Justice”, *Journal of Organizational Behavior*. 23, 2002, 675-694.

Özkalp, Enver., Ufuk Aydın & Seda Tekeli, “*Sapkın Örgütsel Davranışlar ve Çalışma Yaşamında Yeni Bir Olgu: Sanal Kaytarma (Cyberloafing) ve İş İlişkilerine Etkileri*”, 19. Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı. Çanakkale: Mayıs 2011, 465-470.

Stroebe, Wolfgang. “*The Truth About Triplett (1898), But Nobody Seems to Care*”, *Perspectives on Psychological Science*. 7:1, 2012, 54-57.

Taylor, Shelley E. Letitia A. Peplau & David O Sears, *Sosyal Psikoloji*. Ankara: İmge Kitabevi, 2007.

Triplett, Norman. “*The Dynamogenic Factors in Pacemaking and Competition*”, *American Journal of Psychology*. 9, 1898, 507-533.